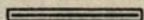

телствата. Отказването да се гласува на едно правителство бюджетъ е равносилно на изказване недовѣрие къмъ него, на бламиране. Безъ бюджетъ нѣма правителство, нѣма властъ, която да се ползува съ народното довѣрие. Безъ бюджетъ едно правителство може да властвува само съ насилие.

Г. Ст. Гждевъ, у-лъ.

Нашитѣ селища. — Градъ Ахтополъ

Най-южниятъ нашъ крайморски градъ е Ахтополъ.

Преди балканската война, когато градътъ бѣше турско владение, ахтополскитѣ гимии крѣстосваха надлъжъ и наширь Черно море, бродѣха изъ Босфора и въ бурни дни се приютяваха въ Златния рогъ. За тѣхъ не бѣха чужди и водитѣ на Мраморно море и Егея.

Ахтополскитѣ лакерди, паламуди и скумрии се предпочитаха предъ други такива, а неговото вино съперничаше съ най-хубавитѣ вина на Балканския полуостровъ.

Красиви гъркини, потънали въ коприна, атласъ и плюшъ, идваха отъ Цариградъ, Одринъ, Атина и другаде да лѣтуватъ тукъ. Тѣ прекарваха въ голѣми компании подъ джбовитѣ сѣнки край града или пъкъ привечеръ цепѣха съ красивитѣ си тѣла морскитѣ вълни и лудо се мѣтаха като морски сирени.

Тогава Ахтополъ е ималъ 800 кжщи съ 1040 семейства и 4,000 жители, които сж обработвали 7,000 дек. ниви и 6,000 декара лозя.

Днесъ Ахтополъ е една развалина. Едно пепелище. И сега още стърчатъ полусрутенитѣ зидове, които напомнятъ за стария Ахтополъ.

Злодейска ржка презъ 1918. год. подпали града, а старитѣ паянтови сгради и морскиятъ вѣтъръ допринесоха, щото само за нѣколко часа 700 кжщи да се преобърнатъ на пепелище. Обитателитѣ му — бѣжанци останаха на улицата безъ хлѣбъ, дрехи и сръдства. Държавата имъ се „притече“ на помощъ и за 700 изгорѣли кжщи плати 30,000 лв. (тридесетъ хиляди) или на семейство се падна по **42'85** лв. Каква щедростъ!

Сега Ахтополъ има 71 кжща, отъ които 23 останали неза-сегнати отъ пожара. Въ тѣхъ живѣятъ 280 семейства, отъ които 250 български и 30 гръцки, съ всичко — 871 жители. Работ-